

Postanowienie z dnia 10 sierpnia 2001 r.

I PZ 47/01

Spóźnione jest przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC) dopiero w zażaleniu na postanowienie o jej odrzuceniu.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 sierpnia 2001 r. sprawy z powództwa Jerzego J. przeciwko KGHM Miedź SA Oddziałowi - Zakłady Górnicze R. w P. o przywrócenie do pracy i odprawę, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy z dnia 8 maja 2001 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 5 października 2000 r. oddalił powództwo Jerzego J. w zakresie żądania przywrócenia do pracy oraz zasądzenia brakującej części odprawy emerytalnej i umorzył postępowanie w pozostałym zakresie. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy wyrokiem z dnia 15 lutego 2001 r. zmienił powyższy wyrok Sądu Rejonowego i zasądził od strony pozwanej KGHM Polska Miedź Spółki Akcyjnej Oddziału: Zakłady Górnicze „R.” w P. na rzecz powoda kwotę 12.431,25 zł brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 1 maja 2000 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania oraz oddalił apelację w pozostałej części.

Kasację od tego wyroku wniósł powód, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 45 § 2 i § 3 KP oraz art. 11² i 11³ KP poprzez uznanie za nieuzasadnione przywrócenie powoda do pracy ze względu na wiek oraz naruszenie art. 233 KPC polegające na niewłaściwej ocenie

zebranego materiału dowodowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy, wskutek pominięcia okoliczności, iż powodowi brakowało tylko 5 miesięcy do nabycia uprawnień do emerytury górniczej. Kasacja zawiera wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie w całości roszczeń powoda z uwzględnieniem kosztów postępowania kasacyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji i poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Postanowieniem z dnia 8 maja 2001 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy odrzucił kasację powoda. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że złożone przez powoda pismo dotknięte jest istotną wadą, nie będącą brakiem formalnym pisma i nie podlegającą usunięciu w trybie art. 130 KPC, w postaci braku przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia powód podał, że w kasacji wykazane zostało, iż w przedmiotowej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i tym samym kasacja spełnia wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Według powoda istotnym zagadnieniem prawnym jest odpowiedź na pytanie: „Czy Sąd drugiej instancji mógł zasądzić na rzecz powoda odszkodowanie na podstawie art. 45 § 2 KP zamiast przywrócenia do pracy, pomimo uznania, że wypowiedzenie powodowi umowy o pracę nastąpiło z naruszeniem przepisów art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, a powodowi brakuje pięć miesięcy do nabycia uprawnień do emerytury górniczej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy odrzucając kasację słusznie wskazał, iż jest ona dotknięta brakiem powodującym jej niedopuszczalność. Znowelizowany przepis art. 393³ § 1 KPC określa wymogi, jakie obecnie powinna spełniać kasacja jako szczególny środek odwoławczy. Oprócz dotychczasowych wymagań w postaci podstaw kasacji i ich uzasadnienia konieczne jest przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, w sposób nawiązujący do treści art. 393 KPC, w którym określone zostały przesłanki odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania. Jedną z takich przesłanek jest wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego. Powód nie powołał jednakże w kasacji występowania zagadnienia prawnego jako okoliczności uzasadniającej - w jego oce-

nie - rozpoznanie kasacji. Nie przedstawił też żadnej innej okoliczności uzasadniającej przyjęcie kasacji. Nie uczynił tego też w oddzielnym piśmie procesowym, co byłoby dopuszczalne w otwartym terminie do wniesienia kasacji, nie jest natomiast skuteczne po upływie miesięcznego terminu. Dlatego też przedstawienie w zażaleniu okoliczności uzasadniającej przyjęcie kasacji jest spóźnione, a zatem pozbawione znaczenia. W tej sytuacji kasacja powoda nie spełnia wszystkich warunków określonych w przepisie art. 393³ § 1 KPC. Wymogi te - jak słusznie podkreślił Sąd Okręgowy - odmiennie niż wymagania przewidziane dla pisma procesowego, o których mowa w art. 393³ § 2 KPC - nie są traktowane jako braki formalne, które mogłyby być uzupełnione w trybie art. 130 KPC. Ich brak stanowi istotną wadę kasacji, która nie może zostać usunięta. Tym samym kasacja niespełniająca powyższych wymagań należy do kategorii kasacji niedopuszczalnych w rozumieniu art. 393⁵ KPC. Stąd zażalenie powoda jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 393¹⁸ § 3 KPC.

=====